

குருவிக் கூடு

ஏ.தாரிக்

நெஞ்சம் வெளியீடு

அன்பளிப்பு
செல்வி.சி.மதுராந்தகி
தமிழ் - சிறப்புக்கலை
1996 - 2000

குருவிக் கூடு

படையல்

இக் கவிதைத் தொகுதியை என் அருமைத் தாய்
ஏ.எல்.விந்தானி உம்மா அவர்களுக்கும், என்னை
சீராட்டி வளர்த்த தந்தை ஐ.ஆதம் பாவா
அவர்களுக்கும் சமர்ப்பணம் செய்கிறேன்.

641227

முதற்பதிவு :- 1998

ஆசிரியர் :- ஏ.தாரிச்

உரிமை :- ஏ.தாரிச்

விலை :- 30 ரூபா

அச்சுப் பதிப்பு :- MICRO Graphics Offset Printers
மாவனல்லை.

குருவிக் கூடு

குருவிக் கூடு

செய்துள்ளவை...
நிறுவனம் நவீனமும் தலை...
பலி பெறா அந்த கேள்வி இது.

வழியை ஆயிரக்கணக்கான...
இதில் புகழ்நுகர்கிறது.

வளத்தை மறைக்கக் குறை...
இதயத்திற்கு கவனம்...
விகுபத்திற்கு விலை...
இருளுக்க ஏன்

வளத்தை வாய்க்காது...
செய்வது

ஏ.தாரிக்

இந்த உலகம்...
வழியை...
ஒரு மாணவனின்...
புகழ்கள்.

தூய்மை...
உதயகிளியும்...
கொடுத்திருக்கிறேன்.

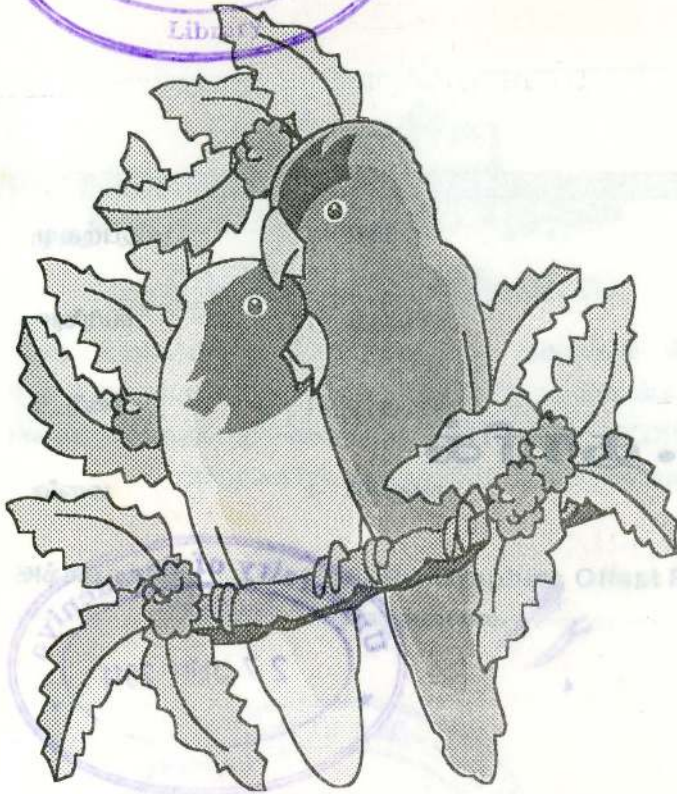
641227

அருவாலை...
தான் இன்னும்...
வழியை...

நெஞ்சம் வெளியீடு

இந்தப் புகழை...
ஆசனமும்...
வகைபட்டிகள்

நெஞ்சம் வெளியீடு

841557

பெரியார் பல்கலைக் கழகம்

முன்னுரை

கற்றலுண்ணல் கற்பித்தலூட்டல்
நற்றவம் நல்லறம் தலை:
என் பேனா கரந்த தேன் இது.

அறிவுச் சூரியகளுக்கும் வெண்மலர்களுக்கும் இடையிலான பாலம்
இதில் பூத்திருக்கிறது.

கவிதை மழைக்குக் குடை.
இதயத்திற்கு கவாசம்.
விருட்சத்திற்கு விதை.
இருளுக்கு ஒளி.

கவிதை வாழ்க்கை என்பது கனவுகளும் நினைவுகளும் கலந்து
செய்வது
இன்பமும் துன்பமும் இணைந்து நெய்வது:
இலக்கு நோக்கி அம்பு எய்வது.

இந்த கந்தளாய் தென்றலுக்கு மாவனல்லைச் சோலை வாசம்
வழங்கியிருக்கிறது.
ஒரு மாணவனை கவிஞனாக்கிய பெருமையால் எனக்குள் ஆயிரம்
பூக்கள்.

சூரியன் தொலைந்து போன விடியல்களிலும் நிகழ்கால
உதயங்களிலும் பல் வெண் பூக்களுக்கு கவிதை மழை
கொடுத்திருக்கிறேன்.

அதனால் என் தமிழ்ச் சேவை தலை நிமிர்ந்து நிற்கிறது. தமிழ்த்
தாகம் இன்னும் இன்னும் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

இந்தப் பூந்தோட்டத்தில் என் வாசம் நிறையவே கமழும். அது ஒரு
ஆசானுக்கு மாணவன் கொடுக்கும் கைதட்டல்கள்!

என் இலக்கிய விருட்சத்தில் வாழ்த்துப் பூக்களாகப் பூப்பதில் கந்தளாய் கவிக்கு விருப்பம் வந்தது. வாழ்த்தில் வாசம் போதாதென்றும் இன்னும் வேண்டும் என்றும் என் மாணவிக்கு கோபம் எழுந்தது.

அதனால் மலந்ததுதான் சில பூக்கள்.

அறியாமை புரியாமை தெரியாமை இம்முன்றும்
இல்லாமை நல்லாசானாக கறகு.
இந்த ஈ ர் வரி பா ஆசான் பற்றிய என் இலக்கணம்.

இந்த இலக்கிய நறுமணத்தினை நுகர்ந்து அன்பு பகர்ந்தவர்தான் தாரிக்.

இந்த விதையினை இனங்கண்டு நீருற்றியுள்ளேன். பூக்கள் பூக்கவும் அந்தப் பூக்கள் மாலையாகவும் வாழ்த்துப் பூக்கள் சொரியுங்கள்.!

கவித்துவ நறுமணம் இப்பூக்களில் குடியிருக்கின்றது. அதனால் இந்த சின்னக்குருவி குருவிக்கூடு கட்டியிருக்கிறது.

கந்தளாய்க் குருவி உயர உயரப் பறக்க வேண்டும். பகமைட் பந்தை வலம் வர வேண்டும்.

என் வாழ்த்துப் பூத்தாவல்கள்!
பாராட்டுக் கைதட்டல்கள்!

28.09.1998

என்றும் அன்புடன்
நிந்ததாசன்.

என் னு னு

உலக தமிழ் திலக்கியங்ளைப் பொறுத்த வரையில் அது சமீபகத்தில் தனித்துவமான ஓர் இடத்தைப் பெற்றிருப்பதை நாம் அவதானிக்கலாம். இருந்தும் சங்ககாலம் தொடர் பல கவிஞர்களால் கவிதைகள் பாடப்பட்டு வருகின்றன. அதிலும் அக்காலத்திலிருந்தே மரபுக்கவிதை மிகவும் பிரபல்யம் வாய்ந்திருப்பதை திலக்கிய ஆராய்விலிருந்து கண்டறியக் கூடியதாக உள்ளது. ஆனால் கவிதைகள் யாப்பதிலேயே தன் உடலையும் உயிரையும் அர்பணித்த பெருமைக்குரியவரும், போற்றுதலுக்குரியவருமான மகா கவி பாரதி வசன கவிதை என்ற அமைப்பில் புதுக்கவிதையின் அடித்தளத்தை போட்டுவிட்டு அவரின் உடல் மண்ணில் மறைந்து போனது. அதைத்தொடர்ந்து நா.பிச்ச முர்த்தி என்பவரால் புதுக்கவிதை முத்துக்கள் பிரபல்யமாக்கப்பட்டன. அந்த வகையில் தின்று திலக்கியவுலகில் ஒவ்வொரு மனிதனிடமும் புதுக் கவிதைகள் பூத்துக்குலங்குவதை காணலாம். அதே போன்றுதான் என் இதயத்திலும் புதுக்கவிதைத் தென்றல் விசியது. அதற்கமைய என் கிரத்தத்திலும் புதுக்கவிதையின் படிமங்களும், குறியீடுகளும் படிந்தது.

உண்மையில் ஒரு கவிஞனை கவிதை எழுதத் தூண்டுவது அழகிய காட்சிகளும், ஆனந்தமான பேச்சுக்களும், உணர்ச்சியின் சுரப்புகளும் கற்பனையின் ஒன்று கூடலும் ஆகும். திவ்வாரான சூழ்ச்சிகள் எல்லாம் எனக்கிருந்தும் என்னால் அதன் அமைப்புக்களை சரியாக விளங்கிக்கொள்ள முடியாதிருந்து அந்த சூழ்நிலைகளில்தான் என் ஆசான் நிந்ததாசனின் (A.C. நூலில்) அன்பும், உக்குளிப்பும் எனக்குக் கிடைத்தது. இக்கவிஞரின் தூண்டுதலும், தனிப்பட்ட முறையில் அவர் என் உணர்வுகளைப் புரிந்து அதற்கேற்ற வகையில் கவிதையின் ஆழத்தையும், அவசியத்தையும் எனக்கு உணர்த்துவதாணவே என்னில் கவிதை ஊற்றுக்கள் அருவியாக ஓடத் தொடங்கி தின்று ஒரு குளமாக மாறியிருக்கின்றது.

ஒவ்வொரு ஆணுக்கும் ஆரம்பத்தில் காதல் கவிதைகள்தான் மனதில் ஊற்றெடுக்கும். ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரையில் அது முற்றிலும் தூரமானது. ஏனெனில் முதலில் நான் எழுதிய கவிதை 'உதயம் எப்போது?' என்னும் தலைப்பில் அமைந்த ஒரு கவிதையாகும். அதாவது ஒரு சமீபகத்தில் மீது காணப்படுகின்ற குறைகளை திருத்தி அமைக்கும் வகையிலேயே அந்தக் கவிதை அமைந்திருந்தது. இதன் பிறகு பல கவிதைகள் எழுதிய பின்புதான் என்னில் காதல் கவிதைகள் பிறந்தன. இதன் பிறகு எத்தனையோ கவிதைகளை நான் கருவாகத் தரித்து குழந்தைகளாகப் பெற்றெடுத்தேன். இக்கவிதைகளைப் பார்ப்பீர்களானால் இதில் சில கவிதைகள் தனிப்பட்ட ஒருவரைக் குறித்து எழுதியதாக காணப்படும். ஏனெனில் 'உய்ப்பிடவரை உள்ளளவும் நனை' என்று கூறுவார்கள். அதன் பிறகு பல்பாகத்தான் என்னை ஒரு புத்தகமாகிய என் மதிப்பிற்குரிய ஆசானும் கவிஞருமாகிய நிந்ததாசனை வாழ்த்திய கவிதைகளாகவே அக்கவிதைகள் அமைந்திருக்கின்றன. அதிலும் இருகவிதைகள் போட்டிக்கவிதைகளாகும். அதாவது என் ஆசானைப்பற்றி வாழ்த்துக்கவிதை ஒன்று எழுதிய போது அக்கவிதையை மறுத்து எனது வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒரு பெண் சகோதரி எழுதிய கவிதைக்கு போட்டியாக எழுதிய கவிதையாகும்.

இதில் அனேகமான கவிதைகள் மக்களை விளக்குபு பேசுவதாக அமைந்திருக்கின்றது. அதாவது நாட்டை சீர்படுத்தும் கவிதைகளாகவும், மக்களிடையே காணப்படுகின்ற தவறுகளை திருத்த வேண்டும் எனப் பிரதிபலிக்கின்ற கவிதைகளும், கில்லாததை கில்லாமிய மக்கள் எந்த வகையில் அறிந்து நடத்தல் வேண்டும், பெண்ணுக்கு மதப்புக்கொடுக்க வேண்டும், காதலின் வெளிப்பாடுகள் எவ்வாறு அமையும், அந்த நெஞ்சங்கள் நிலை எவ்வாறிருக்கும் என்பது போன்ற கவிதைகள் கிப்புத்தகத்தினுள் அடங்குகின்றன.

அத்துடன் தற்போது மாவனல்லை லாஹிரா தேசியப் பாடசாலையில் கலைப்பிரிவில் பதிமுன்றாம் ஆண்டில் படித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். கிவ்வாறு பாடசாலை வாழ்க்கையிலேயே பதினெட்டாவது வயதில் கிப்புத்தகத்தை வெளியிடுவதில் மிகுந்த சந்தோஷமும் மன நிறைவும் அடைகிறேன். கிவ்வாறான சூழலையும், சூழ்நிலையையும் ஏற்படுத்தித்தந்த என் ஆசானுக்கு வாழ்த்துக்கள் கூற என்னில் வார்த்தைகள் போதாது. நான் கந்தளாய் மண்ணில் பிறந்து வளர்ந்தாலும் என் கலைக்கு மாவனல்லை மண் உதவி செய்தது. அத்தோடு என்னுடைய சீரிய வயதில் புத்தக வெளியீட்டுக்காக எதுவித கிலாபமோ அல்லது மணக் கலக்கமோ ஏற்படாது பணத்தை தந்த என் தந்தைக்கு என் நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அத்தோடு கிந்தக்கவிதை உலகம் என்னைக் கவிஞராய் ஏற்காவிட்டாலும் என் கவிதைகளை ஏற்பிகள் என்று என் மனம் திசைக்கின்றது. கிப்புத்தகத்தை வெளியிடுவதன் நோக்கம் நான் அறிமுகமாக வேண்டும் என்பதல்ல. எனது பிறந்த ஊர் (கந்தளாய்) அறிமுகமாக வேண்டும். பிற நாடுகளில் என் நாடும் தலை சிறந்து பேசப்பட வேண்டும் என்பதுமாகும்.

கிந்த நூலை அழகாக அச்சிட்டுத்தந்த 'மைக்ரோ கிரிபிக்ஸ்' அச்சகஉரமையாளருக்கும், அட்டைப்படம் வரைந்த சீத்தி நார்ஜஹானுக்கும் என் நன்றி.

அத்துடன் கிக்கவிதைகளை கண்களால் சுவாசித்து கிதயத்தால் மகிழ்ச்சியடையும் வாசக முகங்களுக்கு என் நன்றியையும், கிவ்வாறான சிறப்புக்களை எல்லாம் அனுபவிக்கும் வரத்தை அருளிய வல்ல கிறைவனுக்கு என் நன்றியினையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஏ.தாரிக்,
கி. 1970,
சமகி மாவத்தை,
கந்தளாய்,
கிலங்கை.

கல்விய் பயிர்

அன்பான சோதர சோதரியரே
 உங்கள் கல்விக்கு
 நற் சிந்தனை சொல்ல,
 நால் வரியில்
 நானெழுதிய
 நற் கவிதை பாரீர்!

யுத்தமெனும் போர்வையால்
 போர்த்துக் கிடக்கும்
 உலகம்,
 எம்மை ரத்தமெனும்
 அருவியில்
 நீராடச் செய்வதை பாரீர்!

வீடுகளில்....
 பாடலோசையை ரசித்த
 உள்ளங்கள்,

இன்று வெடியோசையை
 சூசிக்க இயலாமல் மாய்கிறார்கள்
 பிள்ளைகள் அநாதையாக!

நாம்....
 கல்வியெனும் கொழுகொம்மில்
 படர்ந்த கொடிகள்,
 எம் பக்க அகும்புகள்
 நீதியெனும் அறத்தில்
 அடிவியருத்து வைக்கையில்தான்
 வளர்ந்து வரும் முனையுள்
 நேர்மை எனும் கொழு கொம்மில்
 படரும்!

உதயம் எப்போது
 இடமேக, சூழ்நிலை

எம்மில்....
 உயர்ந்தவர்களைக் கண்டு
 நாம் தளர்ந்ததண்டு,
 தாழ்ந்தவரைக் கண்டு
 நிமிர்ந்ததும் இல்லையே!

நாம்.... கல்வித்தாயின்
 பிள்ளைகள்,
 தந்தைகள்
 எம் நாடு...
 எனின்,

தாயின் வழியில்
 நாம் செல்ல....
 தந்தையின் புகழ் ஓங்கிடுமே
 உலகெங்கும்!

நீங்கள் தினமுள்
 ஊற்றும் நீரில்
 ரோஜா மலர்ந்து வாழுகிறது,
 அநூல்...

கல்வியெனும் மதுவை
 அருந்துங்கள்
 மாண்ட பிறகு
 உலகில் பிரகாசிப்பீர்!

தென்றல் கவிஞர்

இந்த
சிறகில்லாத தென்றல்
அடிக்கடி
சிகரத்தின் உச்சியை
சீர் பார்த்து வருகிறது.

பல தடவைகள்
பாதையில் பறக்கும் போது
அதில்.....
மாகக்கள் படிந்து விடுமோ...
மாயக் கலைகள்
மாய்ந்து விடுமோ....
நினைத்தால்
நெஞ்சம் உருகிறது!

பழங்கால சுப்பையா
பதினைந்து வயதில்
பாடல்களில்
பாராட்டப் பெற்று
பாரதி எனும்
பட்டம் பெற்றான்..!

பத்தொன்பது வயதில்
என் ஆசான்!
புதுமையான படிமங்களை
பத்திரிகையில் புகுத்தி
தாய் நாட்டின்
கலைமகனானான்!

பதினைந்து வருடம்
கடந்து
பல படிக்களைத் தொடர்ந்து
நாடுகள் சில பறந்து
கலைகள் முழுவதையும்
பயின்ற
பல்கலை வேந்தன்
பட்டம் பெற்றான்
நிந்ததாசன் எனும் பெயராக!

அவன்
புலமைக்குள்
புதுமைக்குள்
இந்நாடு
நாட்டம் காட்டவில்லை!

இருந்து.....
புலமைக்கேற்ற
புகழாடைகள் வழங்கியது
பொன்னாடைகளை மறந்தது!

இந்தக் கவிஞரின்
வயது
வருடத்தில் ஒன்று
முதிர்ச்சி பெறுகிறது....
கவிதைகளோ!
வருடத்தில் இரண்டாக
இளமையடைகிறது!

இந்த உடல்
காலத்தால்
களைத்த போதும்
கவிதைகள்
காலத்தால்
புதுமையாகிறது...
பூரணமடைகிறது!

இந்த
சிறகில்லாத் தென்றல்
சிகரத்தின் உச்சியில்
சிம்மாசனம் அமைக்கட்டும்.....

தலை பணிந்து
பார்த்த புயல்கள்
என் மேல்...

தென்றல் கவிஞனின்
ஒளியை

நிமிர்ந்து பார்க்கட்டும்!

கவிஞனே!
காலமும் நேரமும்
வரட்டும்
வாய்மை வெல்லட்டும்!
புகழ் பெருகட்டும்!

உதயம் எப்போது

இனவாதம் எனும்
கோட்பாட்டுக்குள்
யுத்தம் எனும்
ரத்தத்தில் - மொட்டு
விரியா இதழைப்
போல் முகத்தை
முடியிருக்கும் முத்தமிழே!
உன்னுள்
துவண்டு கிடக்கும்
தரவறமற்ற
தமிழ் நயத்
துளிகளை - இப்
மண்ணில் அச்சமின்றி
ஊற்றிவிட - உன்
உயிருக்கு உதயம்
எப்போது?

அன்று
போதையின் அடிமைத்
தனத்தை நீக்கி - ஆணுடன்
பெண்ணுக்கு சம
சுதந்திரம் வழங்கென்று பாடி,
போதையர் மத்தியில்
உதயத்தை ஒளிர்ச்
செய்தான் பாரதி..
இன்று
யுத்தம் எனும்
ரத்த வெள்ளத்தில்
ரிசைந்து தவிக்கும்
இருண்டவிறிகளுக்கு
ஒளி எனும் உதயம்
எப்போது?

கள்ளுடைத்து
 பாய் ரின்னி
 கருவிலிருந்தே - கல்வி
 ஊட்ட - உன் சிறிய
 தரத்திலும் முகன்மை
 பெற்று - பெரிய
 தரத்திலும் கஸ்ட்பட்ட
 பட்டப்படிப்பில் பாடுபட
 பல்கலைக்கழகத்தில்
 காலடி வைக்கையிலேயே...
 அங்கு பகிடிவதை எனும்
 கொடுமையும் படுகிறாயே,
 மாணவனே! அதிலிருந்து உன் வாழ்வுக்கு
 கொற்றம் எனும் உதயம்
 எப்போது?

பாலில் நீரைச்
 கலப்பது போல்
 பசுந்தமிழில்
 ஆங்கிலத்தைக் கலக்கும்
 ஆசாமிகளே!
 எம் தாய் மொழி
 தமிழ், நாட்டில் வளர்வதற்கு
 நட்டு வைக்க வேண்டிய
 நலமகன்களே!
 தமிழ் எனும்
 பயிரை சுட்டு
 வெந்நீரில் கலந்து
 விடாதீர்கள் - தாய்
 பன்னீரில் கலந்து - அதன்
 வித்துக்களை
 கலப்படமின்றி

நாட்டில் உதயமாக
 விடுங்கள்.....
 அப்போதுதான்
 பல்கலைக் கழக
 பசுடிவதை எனும்
 கொடுமை ஒழிந்து - தாய்
 தமிழ்
 மக்களிடையே
 உதயம் எனும்
 ஒளியாய் உதிக்கும்!

பிறர்மிலிருந்து
 தனக்கெப்போது
 உதயமோ..
 அப்போதே
 தன்னிலிருந்து
 தனக்கு உதயம்
 பிறக்கும்!

தலை எழுத்து
 ஓ...
 சின்னப் பெண்ணே,
 நீ பெரிய பிள்ளை
 ஆகிவிட்டாய்!

இனி,
 உன் சில்லறை
 விளையாட்டுக்களெல்லாம்
 தொடடியில்
 போடப்பட்ட
 மீனாகிவிடும்!

மென்மைக் கவிஞனுர்

உன்மைக்

கவிதையும்

போட்டிக் கவிதை(2)

உன்
நட்சத்திரப் புன்னகைக்கு
பூட்டுப் போட்பாடும்!

உன்
பேச்சுகளுக்குக்கூட
ஊமை வசனங்கள்
கற்றுக் கொடுக்கப்படும்!

இதயத்தின்
இன்பங்களை எல்லாம்
உன் பருவம்
பறித்து விரும்!

ஓ.... பெண்ணே!
இனிமேல்... நீ
தாலி வலைக்குள் சிக்குண்ட
சிறுமிதான்!

இதுவரைக்கும்
பாரதியின்
புதுமைப் பெண்ணாயிருந்தாய்
இனி
உன் தாலியின்
அடிமைப் பெண்ணாகிவிடுவாய்!

ஓ...
சின்னப் பெண்ணே,
நீ பெரிய பிள்ளை
ஆகிவிட்டாய்!

விமர்சிக்கும்
பெண்ணே!
வாழ்த்தவும்
பழகிக் கொள்!

நிந்ததாசனை
என் கவிஞன்
என்றேன்!
ஏன்?

அதில் முட்டுகிறாய்!
பொறாமை போலும்!
மாதா பிதா
என்னைப் பெற்றது!

என்னிள்
கவிதை எறும்
விதையை நட்டது
என் ஆசான்
மறவேனா...?

நிந்ததாசனை
வாழ்த்தினேன்
நீ என் கவிதையை
விமர்சிக்கிறாய்!
என்னையும் சோதிக்கிறாய்!
எனக்கு
மூளையில்லை
என்றாய்!

சிரிப்பு வருகிறது...

உனக்கு

இதயமில்லை என்பதை

புரிய வைத்ததை

என் மூளைதான்!

உன் பாறை

தெரியாமல்

புலம்பிவிட்டேன்

என்றாய்

மன்னித்துவிடு!

நேற்றுகளில்தான்

அறிந்தேன்

நீ

ஊமை என்று!

உண்மைச்

காதலுக்கு உயிரில்லை

என்கிறாய்!

பாவம்

யாருன்னை

காதலித்தது

ஏமாந்து விட்டான்!

வின் மீன்

கவிஞன் என்றேன்

ஓ....!

எட்டாத தாரத்தில்

வைத்திருக்கிறேன்

முடிந்தால்

யாரும் எட்டலாம்!

காதல்

தேற்ற வேண்டும்!

தோற்க வேண்டாம்!

சங்க காலம் என்று சொல்லி

மனதை

சலிய வைக்காதே!

நீ....

காதல் போதை என்று

கனவிலும் சொன்னாய்

கவிதையிலும்

சொன்னாய்!

ஓ....!

அன்றைய கனவுகளில்

பேயாக வந்தது

நீதான்!

இன்ற்தான் புரிந்தேன்!

பில் கிளிண்டனை

அதிகம்

அறிந்திருக்கிறாய் போலும்!

அவன் மீது

காதலா....???

கிளாரிடான் பாவம்!

என் கவிஞனை

நில வென்கிறாய்

உன்னை

கண்டிக்கவில்லை

கட்டளையிடுகின்றேன்...

அங்கவீதைதை

ஒட்டிடாதே

கிரகணம் பிடித்தால்

நிலவுக்கு

நித்திரைதான்!

பாவம் நீ!

வாழ்த்த முயற்சிக்கிராம்

உவமைதான்

ஊமைமயாகிறது!

கவிஞனை

மதத்தால் பிரிக்காதே

என்கிராய்!

ஏற்றுக் கொள்கிறேன்!

அது

எனக்கும் உனக்கும்

மட்டும்தான்!

என் நிந்ததாசன்

உலகக் கவிஞன்!

உலகமறிந்த கவிஞன்!

மதத்தை மதிக்கும் கவிஞன்!

மறக்கச் சொல்லாதே!

நீ....!

தப்பிக்கொண்டாம்

பெண்ணாய்ப் பிறந்த!

விமர்சித்தது

ஆணாயிருந்தால்

மிஞ்சியிருப்பேன்....!

பெண்ணாகி விட்டாம்

கொஞ்சம் வார்த்தைகள் தான்

கோடி வகுகிறது!

ஒன்று மட்டும்!

என் கவிஞனை

ஒரு போதும்

வாழ்த்த வில்லை நீ!

வாழ்த்தியதை

விமர்சித்தாம்

அவ்வளவுதான்!

இனி....!

கவலையை விடு!

கவிதைமைத் தொடரு!

என்

நிந்ததாசனை

வாழ்த்து!

கவிஞனே!

உன் புலமையை

புலப்படுத்த

என்னில் புத்தி இல்லை!

உன்

வல்லமையை வாழ்த்த

வான் மண்டலமே

சிறிது!

வாழ்க!

உன் புகழ்

வள்க!

பெண்ணே!

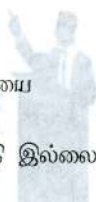
என்

போனா முனையை

நேசித்தது போதும்

அன்புக் கவிஞனை

வாழ்த்து!

இன்பக் கவிஞன்

போட்டிக் கவிதை (1)

உன் கவிதையில்
எனக்கு உடன்பாடு மிகுதி!

ஓ....
உன் தளம் பல்களை
கட்டிக் காட்ட

உன் கவிதையில்
எனக்கு உடன்பாடு மிகுதி!

நான்
உரைத்தது
உனக்கு
உறைக்குதென்றால்...
இல்லை இல்லை
நீ உரைத்ததுதான்
எனக்கு
கசக்கிறது!

காதல் என்றால்
போதை என்கிறாய்...
நான்
மொழிந்த காதல்
அன்பெனும் பொருள் புண்டது!
நீ மொழிவதோ
இதயம் பிரியும்
கானல் நீரை வென்றது!
விட்டத்தை அடைக்கும்
கவிஞன் என்றேன்...

ஓ....
திருவள்ளுவர் விட்டதை
மீட்டிய கவிஞனே
என் நிந்ததாசன்!
பாரதியை இஸ்லாமியனாக
அழைக்கட்டுமா...?
உலகம்
என் பெயரை
உச்சரித்தே கொன்றவிரும்!

இதற்குத்தான் மொழிந்தேன்
இறைவனை வணங்கித்
இஸ்லாமியக் கவிஞன்
என் நிந்ததாசனாக!

நீ
புதுமைப் பெண்ணல்லவா
உனக்கு
பழமை புரியாத...
புத்தியிலும் தளம் பல்கள்!

இதனால்தான்
உன் கவிதையில்
எனக்கு
உடன்பாடு மிகுதி!

புகழாடைகள்
அணிந்து வரும் கவிஞரை
உன் புதுமைகளால்
புதைகுழியில் தள்ளாதே...
புகழத் தெரியாத
உன்
இதயத்தால் கொல்லாதே!

உன் தேயில்
 பேனா உதிர்த்தால்
 என் கவிஞனை
 உயர்த்திவிடு...
 அன்றில்...
 வாழ்த்திய கவிதைகளை
 கவலையில்
 அழித்திவிடாதே!

நிந்ததாசனே!
 உன் புலமைக்கு
 என்
 புலமைக்கேற்ற
 வாழ்த்துக்கள்
 ஒளியால் பெருகட்டும்!
 வாழ்க.... வளர்க...

பெண்ணே!
 அது
 உன்னில்
 மிதந்த கற்பனை!
 இது
 எனக்கு நிந்ததாசனி மீது
 மிதக்கும் காதல்!

சோதர நண்பியே!
 உன் புதுமைக்கு
 எந்தன் புகழாடைகள்
 உன்
 தளம்பல்களுக்கு
 என் அணுதாயங்கள்!

என் கவிதையால்
 உன் இதயம்
 கலங்கியாதா...?

உன்
 கவிதை முத்துக்கள்
 என்னை மன்னிக்கட்டும்!

மரணம்
 இறைவனின்
 நீதி மன்றத்திலிருந்துவரும்
 அழைப்பிதழ்!

அன்பு
 மனிதனின்
 இதயத்தில் பூக்கும்
 பூ!

கல்வி

விண்வெளியில்
 வீடமைக்கும்
 ஆயுதம்!

காதல்

இருபத்தியோராம்
 நூற்றாண்டின்
 கானல் நீர்!

கவிஞன்

முட்களை
 பூக்க வைக்கும்
 ஒரு
 பட்டாம் பூச்சி!

கோபம்

முனையை
தொலைத்துவிடும்
ஒரு
அபார சக்தி!

பெண்

காமர்களின்
போதைப்பொருள்!
இளைஞனின்
கனவுச் சந்திரன்!
உத்தமனின்
சீதனம்!

ஆண்

பெண்கள்
விலை கொடுத்துவாங்கும்
வியாபாரச் சரக்கு

புள்ளிகை

பொன்னகையை
நிராகரிக்கும்
விலை உயர்ந்த
நகை!

ஆசை

மனிதனின் முகத்தில்
கரி பூசிவிடும்
கறுப்பு நிலா!

இன்பம்

உடலை
உன்னதமாக வைத்திருக்க
உதவும்
சிறந்த மாத்திரை!

வார்த்தைகள்

அரசியல் வாதிகளின்
வாய்களிலிருந்து விழும்
ரிணங்கள்.....!
காதலர்களின் இதய
முத்துக்கள்.....!
பொய்யர்களில்
கொதிக்கும்
எண்ணை

தாடி

காதலன்
வளர்ச்சியைக் காட்டும்
ஆண்களின் அடையாளம்!

உலகம்

இன்பத்தையும்
தன்பத்தையும்
தாங்கிக் கொள்ளும்
இதயம்!

மழைத்துளி

நரகில் நடக்கும்
வேதனையை கண்டு வானம்
பூமிக்கு மடல் எழுதும்
வார்த்தைச் சொற்கள்!

நிள்ளை

அந்த
அழகியின் பார்வை!

சந்தேகம்

மனிதனின்
இதயத்தில் படிக்கின்ற
மாக!

பேனை

ஒரு எழுத்தாளனின்
தூய்மையை

காதல்

என்னவளோ!
நீ பூவானால்
நான் வண்டாவேன்!
நீ கொடியானால்
படர்வதற்கு கொழுகாமாவேன்!

நீ பூவானால்
உன்னை மயக்கும் தென்றலாவேன்!
கடி காரமானால்
அதில் சுற்றும் முள்ளாவேன்!

முடிவாய்... நீ
கண்ணகியானால்
நான்...
கோவலனாகிவிடுவேன்!

கல்வியீடு பூக்கள்

இந்த நீள்வட்டப்
பந்தகுத்துள்
ஒய்யாரமாய் ஊஞ்சலாடும்
புகழின் செல்வமே
கல்வியீடு!

புத்திக்கு வித்தாய்
புகழின் சொத்தாய்
உயிரின் தலையாயம்
ஊட்டுத்தூள் பாரபும்
விமலாடும் விரிந்த இதழ்களே
கல்வியீடு பூக்கள்!

நாட்டின்
நந்தவனங்களாய்
நல்லோரின்
சொந்த வனங்களாய்
வீட்டின்
தீர் விளக்காய்
வித்திட்ட செல்வமே
கல்வியீடு பூக்கள்!

முன்னோரின்
பணமாய்
விண்ணோரின்
செல்வமாய்
நம்மோரின்
கொடையாய்
நட்டி வைத்த பயிரே
கல்வியீடு பூக்கள்!

பாசத்தின்
சொத்தாய்
நீதியின்
நிஜமாய்
வாதிகளின்
பேச்சுக்களாய்
வரும்
வம்சத்தின்
வாழிகாட்டலாய்
வசந்தமிகு மாணிக்கமே
கல்விப் பூக்கள்!

நேர்மைமயின்
அழக்தளமாய்
நோத்தின்
விசித்திரமாய்
நிலவின்
பேரொளியாய்
பெருகிக் கிடக்கும்
பேரின்பமே
கல்விப் பூக்கள்!

மானிடர்களின்
மணியாய்
மாசர்களின்
அம்பாய்
ஆத்தம ஞானிகளின்
அழகாய்
வல்லோரின்
வில்லாய்
வித்திரம்
அழக காரியே
கல்விப் பூக்கள்!

வாழ்க்கையின்
ஆணிவேராய்
வாவித்தின்
கூணை வேராய்

வசந்தத்தின் மக்கட் போராய்
வாழவைக்கும்
வசந்த விருத்தாய்
வட்டம் போரும்
வண்ண மதியே
கல்விப் பூக்கள்!

மதலைமயின்
மழலை பெமாழியாய்
மானிடனின்
மானிக்கப் பொருளாய்
மண்பாதையோரின்
மாங்கல்யமாய்
மண்ணில் ஆர்வொருக்கும்
மறைத களியே
கல்விப் பூக்கள்!

மானத்தின்
மாணிக்கமாய்
கவனத்தின்
சொர்க்க புரியாய்
மக்களின்
பொதுச் சொத்தாய்
பரந்து கிடக்கும்
புகழி விசும்பின்
நிதழும் ஒளிநும்
விண் மீன்களே
கல்விப் பூக்கள்!

வாடா மலராய்
அழியாய் பொருளாய்
விவாதிகளின்,
உயிர் நாமுமாய்
வார்த்தையின்
நிர்மமாய்
அமைந்துவரும்
வண்ணக் கொடியே
கல்விப் பூக்கள்!

வியப்புக் கவிஞன்

பல புன்னகை மாஸையை
அணிந்த கவிஞன் - இவர்
உலகம் போற்றும்
புதுமைக் கவிஞர்!

இலக்கியம் சுற்ற
இனிமைக் கவிஞர் - இவர்
இலக்கணம் அறிந்த
அறிவுக் கவிஞர்!

உண்மை பேசும்
உத்தமக் கவிஞர் - இவர்
விட்டதை அடைக்கும்
வியப்புக் கவிஞர்!

திரு வள்ளுவர் போல்
குறள் யார்த்த கவிஞர் - இவர்
திருக்குறளை
மீட்டி வைத்த கவிஞர்!

இன்னல்கள் இல்லாத
இன்பக் கவிஞர் - இவர்
இறைவனை வணங்கித்
இஸ்லாமியக் கவிஞர்!

மக்களை மதிக்கும்
மாண்புக் கவிஞர் - இவர்
மலர் மீது நடவா
மாலைக் கவிஞர்!

கர்வம் இல்லாத
கருணைக் கவிஞர் இவர்
காதலைப்; போற்றும்
கண்ணியக் கவிஞர்!

பழமையை மதிக்கும்
புதுமைக் கவிஞர் - இவர்
நிலவை முத்தமிடும்
விண்மீன் கவிஞர்!

மைத்தளி ஒன்றால்
மகா பாரதம் பாடும் கவிஞர் - இவர்
மா மேதைகளின்
புகழ் பாடும் கவிஞர்!

தன்பத்தில் இன்பம்
நாடும் கவிஞர் - இவர்
தன்பத்தை
மறைத்து வைத்த கவிஞர்!

வண்ணத் தமிழ் பாடும்
வாய்மைக் கவிஞர் - இவர்
வானிலோகத்தில் சிறகடிக்கும்
சிந்தனைக் கவிஞர்!

பொன்னாடைகள்
போற்றப் பெற்ற கவிஞர் - இவர்
புகழாடைகள்
அணிந்து வரும் கவிஞர்!

கவிஞனே! நிந்ததாசனே!
இருண்டு கிடக்கும் உலகினை
வெண் பசலில் ஆழ்த்தி
உன்
பேனா மை விளைந்திட்டும்!
வாழ்க..... வளர்க...

பாரதியின் நினைவுகள்

தமிழுக்கு ஒரு ஒளி!
 மரபுக் கவிதைக்கு
 மறு ஒளி!
 புதுக் கவிதைக்கு
 புது ஒளி!
 மக்கள் மத்தியில்
 அழியாத ஒளி!
 உலகின் உச்சியில்
 ஒளி பரப்பு
 நிலவொளி!
 அதுதான் மகா கவி
 பாரதி!

தமிழில் ஞாழ்கியவன்
 அதை அமுதாடும்
 ருசித்தவன்!

வெள்ளையனுக்கு
 இரத்தக் கொடி
 காட்டியவன் - அவனை
 வன்மைக் கவிகள் பாடி
 வேதனையில் வாட்டியவன்!

அடிமைப் பெண்ணை
 புதுமைப் பெண்ணாடும்
 மாற்றியவன் - புதுமை உலகை
 மக்கள் மத்தியில்
 நிலைநாட்டியவன்!

அறியாமைகளை
 அறுத்தெறிந்தவன் - அறிவை
 ஆகுயிராய்த் தேற்றியவன்!

மறைந்திருந்து
 மரபுக்கவிதை பாடியவன்
 துணிந்து நின்ற
 புரட்சிக் கவிதைகள்
 யாத்தவன்!

வெள்ளையனை
 விரட்ட
 வேடக் கவிதைகள்
 பாடியவன்
 வார்த்தை அம்புகளை
 விட்டு - அவனை
 வம்சத்தோடு விரட்டியவன்!

வறியவர்களை
 வரவேற்கும் வல்லமை
 கவி பாடியவன் - இவன்
 வன்மைகளை மிஞ்சிநீர்
 மென்மைக் கவி
 யாத்தவன்!

உலகையே உள்ளங்கையில்
 வைத்துப் பாடியவன் - இவன்
 உண்மைகளை
 உயிராய் மதித்து
 உரிமைக் கவிதைகள்
 யாத்தவன்!

கவிகள் யாப்பதையே
தொழிலாய்க் கொண்டவன்
அக்கவிதைகளை உண்டே
பசி தீர்த்தவன்!

இயற்கையை
காதலித்தவன் - செயற்கையை
எழுத்துருவில்
செய்து வைத்தவன்!

இன்பங்களில்
இயதத்தை இசைப்பவன்
ஆனால்
தன்பங்களே இவனைத்
தூரத்த வந்த துரோகி!
பாரதி... நீ
மகாகவி!

உந்தன் ஆபகாமி

இந்த
உருண்டைப் பந்தக்குள்
எம் காதலும்
ஒளிர வேண்டும்!

அன்புக்குரியவளே!
உன் மெளனம்
என்னைக் கொல்கிறது!
ஏனோ....
என் அன்புக் கடல்
உன்மேல் பன்னீராய்
ஊறிக் கொண்டே இருக்கிறது!

என் காதல்
சொல்லத் தடிக்கிறேன்
சோகம் நேர்ந்திருமோ
மனம் அஞ்சுகிறது!

உன்னிடம்
தூது விட நினைக்கிறேன்
அது சதியாய்
தந்தையிடம் போய்விடுமோ
மனதில் ஒரு கலக்கம்!

உன்னை
மறந்திடலாம் என்றேன்
அன்று படித்த பாடம்
மறந்து விட்டது!
உன் உருவம்
கண்களுக்குள் நீந்துகிறது!

கடலலைகள்
ஓய்ந்து விட்டாலும்
என்னில்
உன் நினைவு
சிறிதும் சிதறாது!

என்னில்
சில மலர்கள்
மணம் வீசுகின்றன
இருந்தாய்
என் சுவாசம்
உன் மணத்தையே
எதிர்பார்க்கிறது!

சில சமயம்
இதயம் வெடிக்கப் போகிறது!
அச்சமயம்
உன் நினைவுகளை
கனவாய்க் கண்டு
அமைதிப் படுத்துகின்றேன்!

காதலி!
என்காதலை
கல்லறையாக்காதே!

எம் காதல்
நீரில் எழுத்தல்ல
நிலவில்
பேர் ஒளி!

மாணவனே நீ உயர்ந்துவிடு !

வண்டுகள்
சிறகால் உயர்கின்றன
உடல்
உணவால் உயர்கின்றது
நீ.....!
உன் பணத்தால்
உயர்ந்து விடாதே,
சீரிய குணத்தால்
உயர்ந்து விடு!

மீனைப் பிடிக்க
தாண்டில் உயர்கிறது
வானைப் பிடிக்க
ரொகட் உயர்கிறது
நாணைப் பிடிக்க
மானம் உயர்கிறது
நீ.....!
அறிவைப் பிடிக்க
கல்வியால் உயர்ந்துவிடு!

நாட்டைப் பிடிக்க
படை உயர்கிறது
நலனைப் பிடிக்க
செயல் உயர்கிறது
கூட்டைப் பிடிக்க
குயில் உயர்கிறது
நீ.....!
நல்ல ஆசாணைப் பிடிக்க
பணிவால் உயர்ந்துவிடு!

கடலைப் பிடிக்க
நதி உயர்கிறது
மடலைப் பிடிக்க
பூ உயர்கிறது
உடலைப் பிடிக்க
நோய் உயர்கிறது

நீ.....!
பெண்ணைப் பிடிக்க
தானாய் உயர்ந்துவிடாதே
உன்
தாயால் உயர்ந்துவிடு!

பூ மணத்தை
உயர்த்துகிறது
புடவை மானத்தை
உயர்த்துகிறது
ஆசை இன்பத்தை
உயர்த்துகிறது
நீ.....!
படைத்த இறைவனை
என்றாய்
உயர்த்திவிடு!

இதய வாழ்த்து

புதுமை! ரித்தா
உன்
புதுமை மாறி
புதுக் கவிதை எழுத
எனக்கு
புதுமை பத்தா!

உன்
கதைகள் முத்து
அதை
முத்து முக்காய்
முத்தமிட
என்

உதரகரீல்
உரம் இல்லை!
நீ
கலையில் கடல்
கலந்திட நினைக்கும்
அருவி நான்!

உன் பேணா முனை
பொரிந்த முத்துக்களில்
மீதியில்லையோ....
மீட்டி முனைகிறேன்
என்
கலைக் காவியத்தால்!

உன்
பேணா உதிரம்
உதிர்த்திட வில்லையோ.....

உன்
கற்பனை முத்துக்களில்
கலக்கம் இல்லையே..
அதனால்
மாண்புடன் வாழ்கிறாய்!

நீ
ஆற்றிய கதைகளின்
நுரையை - நான்
பாலகாக அருந்துகின்றேன்,
அதனில் கொண்ட
ஆவாயால் அல்ல...
நினைந்துகிட்டு
வார்த்தை முத்துக்களால்!

ஆற்றொருக்கும் கடலே
உன் கதைகள்
பொங்கி எழு
வாழ்த்துகின்றேன்
வாழ்க!

என் உயிர்க் காதல்

காதல்
என்னைக் காதல்!

காதல் இல்லை
மனிதன் இல்லை!
என் வாழ்வில்
நீயில்லை
என் உயிர்தில்லை!

உன்னைக் காணாத
நாட்களில்
நான் தொலைந்தவிடுகிறேன்
உன்னைத் தேடி!

நீ இல்லாத
கண்களில்
பாய்வை எதற்கு...
கண்களைக்
குத்திக் கொள்கிறேன்.,
உன்னைக் காணும்
வரைக்கும்!

உன்
நினைவு வராத
இதயத்தை
இழந்து விடுகிறேன்.,
என்னில்
உன் ஓயாமல்
முடிவிலியாகும் வரை!

காணும் கணாக்களில்
நீ இன்றேன்,
அது கணவல்ல
அன்று இரவுமல்ல!

இன்று
உன் மொணத்தில்
மயங்கிய
என் இதயம்
மெளனமாகிவிட்டது...
நீ வாரங்களில்
ஒய்வு பெறும் தருவாயில்
ஓயாமல் கிடக்கிறது!

காதலி
என்னைக் காதலி:
உன்
பால் முகத்தை
பார்த்தது முதல்
என்னை இழந்தேன்....
பெண்களை
மறந்தேன்....
இதயம் உன்னையே
அவாழ்த்து!

அன்று
என்...
இதய அணுகாண
நாளங்களும்
நாடி களும்
மணமேடையாக்கின...
உனக்கும்
எனக்கும்
தீருமணப் பதிவு
நாடியால்
பதிவிடப்பட்டது!

உன்
இணைக்கும் விழுகளால்
சர்க்காட்டேன்...
கொஞ்சும் நகைப்பால்
உன்னில்
கொழுகிக் கொண்டு உன்!
உன்னில்
என் அண்ணா அளவீட
அளவு கேள் இல்லை...
என் தாய்தான்
எனக்கு எல்லாம்
அதிகான் தீயும்!

காதலி
என்னைக் காதலி!
அன்றேல்...
என்
பிணத்தக்காவது
மாலை போட்டுவிட்டு,
மண்ணறையிலும்
உன்னை
நேசித்துக் கொண்டேயிருப்பேன்!

வாழ்வில் எனக்கும் உனக்கும்

சோதரா!
அகிலத்தின்
ஆண்மை
விழித்து நிற்க
நீ எழுந்தாவிடு!
கண்ணியமெனும்
கனமான
வார்த்தையை
கை கோர்த்தாவிடு!

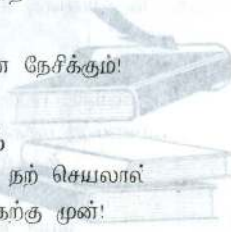
நீ
அறியாமலும்
உன்னின்
எதிர்காலம்
கருவாக
மறைந்து நிற்பதை
அறிந்தவனாய் இரு!
உன்
கண்ணியத்தை
உயர்த்திக்கொள்...
உன்னிடம்
உண்மை
தானாகவே வளரும்!
சொர்ப்பணத்திலிருக்கும்
உன்
தாயோனை
தினமும் வழிப்படு,
அப்போதே
ஐன்னத் எவும்
மாளிகையின்
உனக்குமோர்
அறை, கிடைக்கும்!
பொய்யெனும்
வார்த்தையை
புண்டோடு
அழித்தாவிடு....
உன் மனம்
புஞ்சோலையாகப்
பிரகாசிக்கும்!

குருவிக் கூட்டு

கணமும் மயங்கிட்டும்
 மலரை
 விரும்பாதே,
 அதன்
 மனதை விரும்பு!
 அன்றிள்
 உன் சிந்தனையை
 மேம்படுத்த
 நிச்சயம்
 வெற்றி உனக்கே!
 மண்புதெல்லாம்
 மலரென்று எண்ணி
 மயங்கிவிடாதே
 சோதர!
 அதிலும் முட்கள்
 மறைந்திருக்கும்
 என்பதைப்
 புரிந்து கொள்!
 நீ.....
 காதலெனும்
 கோலம் பூண்டு
 கண்ணியத்துக்குரிய
 உன் தாயின்
 மானத்தை
 அவமானமாக்கி
 விடாதே!
 பின்
 தந்தை ஜெயிலுக்கும்

தாய்
 கயிற்றுக்கும்
 இரையானதைச்
 கண்டு..... நீ
 கலங்க வேண்டுமா....?
 கண்ணீர்
 வடிக்க வேண்டுமா.....?
 பொறுப்பு
 உன் கையிலேயே!
 நீ
 கல்விக் கூட்டம்
 செல்வதன் நோக்கம்
 கற்பதற்கே அன்றி
 காளையாய்
 அவைவதற்கல்ல!
 நீ.....
 கல்வியை
 நாடினால்
 கல்வி
 உன்னை நாரும்!
 கல்வியை
 கருணையோடு நேசி,
 அப்போதே
 அது
 உன்னை நேசிக்கும்!
 எழுந்தீர்
 புரிந்தீர் நற் செயலால்
 மறைவதற்கு முன்!

கண்ணீர் வீண்ப்பம்

உன் மெளனத்தில்
 ஊமையானேன்!
 இன்று
 என்
 வார்த்தைகள்
 வரிகளாகிவிட்டன!

உன்
 புன்னகை கண்டு
 முல்லையை
 அறிந்தேன்
 நீ
 பொண்ணைக்கண்டு
 பொடிவைத்து விட்டாய்
 என்னை!

மலர் உனக்கு
 மலர் கொடுத்தேன்
 குப்பைத் தொட்டியில்
 வாங்கிக் கொண்டாய்!

நீ
 முள்ளில் மலர்ந்த
 ரோஜா என்றிருந்தேன்
 இல்லை இல்லை
 ரோஜாவை
 காய்ப்படுத்த வந்த
 முள்ளொன
 காட்டிக் கொண்டாய்!

இன்று
 என் கண்ணீர்
 மழையில் நனைகிறேன்
 குடைரிடிக்
 கைகள் இல்லாமல்!

அன்று முதல்
 என்
 இதயச் சுமைகளை
 தலைகுவிந்த
 தாங்கிக் கொள்கிறாய்
 பேனா நண்பி!

என்
 கண்ணீர் ஆற்று
 வற்றியது கண்டு
 இம்மடவக்கு
 இரத்த தானம்
 செய்கிறாய்
 விரலிடுக்குத் தோழி!

என்
 நாடியின்
 இதய விண்ணாங்கள் இது!
 உன்
 முடிவுகளை
 என் இதயத்தில்
 நிரப்பிவிடு!

பாடசாலைக் காலங்கள்

தாயின்
கருப்பயைச் சிறையில்
சில மாதங்கள்
சிறையிருந்தோம்!

இரு வருடங்கள்
தாயின்
இரத்தத்தை
அருந்தினோம்!

ஐந்தாவது வயதில்
பாடசாலைப் பூங்காவில்
வித்துக்களாம்
விதைக்கப்பட்டோம்!

இன்று
ஆசான்கள் ஊற்றிய
அறிவு நீரில்
செழித்திருக்கின்றோம்!

சில மாதங்களில்
இப்பூங்காவிலிருந்து
பூரண விடுமுறை
அளிக்கப்பட்டும்!

சில சிறகுகள்
பல்கலைக்கழக
நந்தவனங்களுக்கு
தொடர்ந்து
தேனருந்த
பறந்துவிடும்!

பலரின்
பரிதவிக்கும் முகங்களில்
கண்ணீர் மழை
பொழியும்!

மலர்களுக்கும்
வண்டுகளுக்கும்
இடையில்
இப்பூங்காவில் வீசிய
காதல் தென்றலும்
விடுமுறையோடு
விடைபெறும்!

இதுவரை
எம்மில் முளைத்த
அறிவு முளைகளை
நடுவதற்கு
பல கம்பளி வயல்களை
நாடுவோம்!

இறுதியில்....
பாடசாலைப் பூங்கா
நினைவில் வந்து
எம்
அசும்பாவிதங்களை
அசை போடும்!

பின்னர்
கழிகின்ற வினாடிகள்
கண்ணீராம்
கரையும்!

காதல் நிஞ்சம்

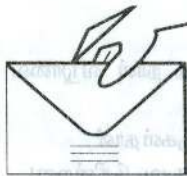
உன்னை
மறப்பதென்பது
என்
கண்களை
இழந்தது போல்!

உன்னை
காண்கிற பொழுதில்
என் இதயம்
புஞ்சோலையாகிறது!

புத்திருக்கும்
உன்
விழிகளில்தான்
என் விழிகள்
விழிக்கின்றன
என்
கண்களுக்குள்
உன் வதனம்!

என்
மடல்கள்
குப்பைத் தொட்டியானாவும்
வார்த்தைகள்
உன்
இதயத்தில்!

ஓராண்டு
ஓரமாகிவிட்டது
உன் முகம்பார்த்து
என்
காதல்தான்
ஊமையாகவே
இருக்கிறது!

உன் நினைவில்
கண்ணீரக் கடலில்
நீந்திக் கொண்டிருக்கிறேன்....
மீழ்வதாய்
தூழ்வதாய்
உன்
வார்த்தைகளில்!

குருவிக்கூடு

பரந்த மேனியின்
அங்கங்கள் அத்தனையும்
தனக்கே சொந்தமா....
என்ன....?
தன்...
குடி சிறிது எனினும்
சொந்தங்கள்
உலகப் பெரிது,
என்கிறது - இச்
சின்னச் சிட்டு....

தன் குடியில்
அறையில்லை.....!
அன்றியும்
அதம் ஞானிகள்
அடிக்கடி
ஆசீர்வதிப்பது திண்ணம்!

என்....
கோபுரத்திற்கு வாயில்லை,
அன்றியும்....
வானவர்கள்
வாழ்த்துவது வழக்கமே....

தித்திக்கும்
வண்ணச் சொண்டாள்
சிதறடிக்கும் முட்களைச்
கொண்டு.....
சிகரமமைக்கிறா
சிட்டுக் குருவி.....!

ஏன் கோயிலின்
சுவர்கள்,
சிந்திக்க வைக்கும்
சிற்ப நார்கள்.....!

மண மகனாக்கு
மாண்புடன் அமைக்கும்
மகாகோபுரம்....
அது...
மாட மாளிகை என்ன?

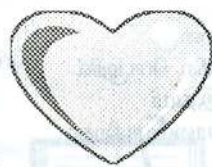
ஏன்
உதட்டுக்கு
அயர்வில்லை - ஏன்??
நாளுக்கு நாளமைக்கும்
நார் குடிசைகளால்!

விழிகள் உறங்குவதில்லை!
தினமும்,
ஊறிக் கிடக்கும்
உந்து கணைகளின்
ஊசாட்டத்தினால்!

நாளை விடியுமா....?
ஓ..... எனின்
எங்கே
கோபுரம் அமைந்து.....!

இதயமே இதயமே

பேனாத்தாய்
வெற்றுத் தாள்களில்
அழுததால்தான்
நாய்
காதல் இன்பம்
காண்கிறோம்!
அன்று
எம் காதலுக்காய்
கண்கள் காவியம்
பாடியது
இன்று
பேனா கண்ணி
வடிக்கிறது!

மலருக்கும் பிறந்தோம்
நீ மலரானாய்
நான் வண்டாக...

நீ
கோபத்தோடும்
என்னைக் கொஞ்சுவதை
உன்
பேனா வரைந்த காவியம்
காட்டி விட்டது!

என்
பிறந்த நாள் விழாவை
உன்
உதடுகள் தான்
ஞாயகமுடடுகின்றன!

உன் பிறந்த நாள் எப்போது
என் உதடுகள்
தவிக்கின்றன.

நீ
வீசிய பார்வை வலையீல்
சிக்கண்டது
என் இதயம்!

இன்று
உன்னைக் காணாத
பொழுதுகளில்
தரையில் கிடக்கும்
மீனாக
என் இதயம்

எம் காதலுக்கு
சாட்சியாக இறைவன்!

நாம்
மாய உலகில்
மந்திர வாதிகளுக்குப் பிறந்த
மக்கள்
எம்
காதல் தவிர!

உலகின் போக்கு

உலகப் பந்தின்
உச்சியில்
அணையாத தீயமாய்
மக்களை வதைக்கும்
எரி அம்புகளால்
எள்ளி நடைபோடும்
இதயமில்லா உருவமே
யுத்தக் கிடங்கு!

நாடு நாடென்று
கூட்டையளிக்கும்
துயரக்கியின் ரவைகளே
குப்பை மேட்டில்
கானல் நீராய்ச்
கரைந்தோடும்
இன்றைய வம்சம்!

பணமெனும் பந்தின்
பட்டி மன்றம் அரங்கேறும்
குணமில்லாத்
தலைவர்கள் குதித்தாடும்
அழிந்தக் கிடங்கே
மாந்தரின்
மாமை பரிதவிக்கும்
அரசியல் குழி!

தாய்ப்பாலுக்கு
விசமும்....
ஏந்துவோராக்கு
கையில் நெருப்பு
வேண்டாதோர்க்கு
மடலில் லஞ்சமும்,
வாரி வைக்கும்

வல்லோர்களே
இன்றைய நாட்டின்
ஞான விளக்காய்
ஒளிர்கிறார்கள்!

வல்லோனுக்கு
ஏட்டும்.....
கள்வனுக்கு
ஓட்டும்....
கடைக்காரனுக்கு
வட்டியும்

கனமானவர்களுக்கு
வணக்கமும்
கணக்கறியாமல் வழங்கும்
காணாயாகிவிட்டார்கள்
இன்றைய சந்ததிகள்!

அடூர்பில் விறகை
எரிக்கும் முகங்கள்
இன்று
விறகாய் மாறி..... தன்
கால்களை எரிக்கிறார்கள்,
அநாதையெனும்
பட்டம் பெற்று!

குழந்தைக்கு
கள்ளிப்பாவும்
தனக்கு
அலரி வித்தும்
இயற்கை அருளிய
இலவச உணவென்று
உண்டு
மாய்கிறார்கள்

கவிதை மரம்

நான் வளர்ந்து வரும்
கவிதை மரம்
என் ஆணியேர்
இம் மண்ணில்
ஆழமாகிவிட்டது...
இனி.... பக்க வேர்கள்
இடம் பிடிக்க
சற்று நாட்களே
போதுமானது!

இந்தக் கவிதை
வித்து நிலைபெற
கல்லையும் கவிதையால்
பஞ்சாக்கும்....
முள்ளையும் புவாக்கும்,
முத்து முத்து
கவிதை பாடும்
முழுமை பெற்ற ஆசானுக்கே
புகழணைத்தம்!

சிறு சிறு
கிளைகள்தான் என்னில்!
அதிலும் கொடிகள் படர
கொழு கொம்புகள் அதிகம்!

என்
கிளைகள் ஒவ்வொன்றிலும்,
வண்ண வண்ண இலைகள்
புலிந்கு நிகராய்
தன்னை அழகு படுத்தும்!
அதில் இலக்கிய வாசம்
வீசும்....
இலக்கணமெனும் வடிவம்
அமைந்திருக்கும்!

நான் இலங்கை தேவியின்
மகனல்லவா....

உலகத் தந்தையின்

பேரணம் அல்லவா....

என் தாயை

நான் பெருமைப் படுத்த

வேண்டுமல்லவா....

அவளுக்கு உலகின்

ஞான ஒளியை

தேடிக் கொடுக்க

வேண்டுமல்லவா...

ஓ...!

ஓ...

என் கிளைகள்

படர்ந்து, அடர்ந்து

வளரட்டும்!

அதில்....

உலகமே நிழல் பெறட்டும்,

அதனால் நாட்டில்

ஒளி பெருகட்டும்!

அகிம்சை ஆயுதம்

அகிம்சை ஆயுதம்

அகிம்சை ஆயுதம்

அகிம்சை ஆயுதம்

அகிம்சை ஆயுதம்

அகிம்சை ஆயுதம்

அகிம்சை ஆயுதம்

அகிம்சை ஆயுதம்

அகிம்சை ஆயுதம்

அகிம்சை ஆயுதம்

அகிம்சை ஆயுதம்

அகிம்சை ஆயுதம்

அகிம்சை ஆயுதம்

அகிம்சை ஆயுதம்

அகிம்சை ஆயுதம்

அகிம்சை ஆயுதம்

அகிம்சை ஆயுதம்

அகிம்சை ஆயுதம்

அகிம்சை ஆயுதம்

அகிம்சை ஆயுதம்

அகிம்சை ஆயுதம்

யுத்தப் போர்வை

புண்டோமடா

ஏன் பித்தம்

கலக்கம் ஆனோமடா...!

உன்

கடவுள் ஒருவனடா

உருவாகும் சுவலைக்கு

எண்ணில்லையடா....!

எம் நாடும்

ஒன்றுதானடா

உழைத்திருவோம்

ஒன்று பட்டடா...!

கட்சிகள்

பலதானடா

கடைசியில் சிம்மாசனம்

ஒருவனுக்குத்தானடா...!

நாம் வீதத்தின்

குறைந்தோமடா

நாட்டில் எமக்குள்

உரிமையும் குறைவுதானடா...!

நம் போராட்டம்

வேண்டாமடா

மக்கள் வகையாதா

வாழட்டுமடா...!

நம் போராட்டம்

வேண்டாமடா

மக்கள் வகையாதா

வாழட்டுமடா...!

நம் போராட்டம்

வேண்டாமடா

மக்கள் வகையாதா

வாழட்டுமடா...!

நம் போராட்டம்

வேண்டாமடா

மக்கள் வகையாதா

வாழட்டுமடா...!

நம் போராட்டம்

வேண்டாமடா

மக்கள் வகையாதா

வாழட்டுமடா...!

நம் போராட்டம்

காந்தியை
நினைத்தப் பாரடா
அவன்,
பொறுமையை நிலைநாட்டடா....!

அகிம்சை வழியில்
நடந்தானடா
நாட்டுக்கே
சுதந்திரம் பெற்றானடா.....!

நாமும் அகிம்சை ஆயுதம்
தூக்குவோமடா
நாட்டை ஓடுகை
பாரப்போமடா...!

காதல் முத்துக்கள்

அன்பானவளுக்கு
உன் அன்பன்
எழுகம்.....
காதல் முத்துக்களைப்
பாராய்....!

என்னவளே!
உன் முகத்தில்
பொதிந்திருக்கும்
அமைதியில்
என் கண்கள்
உயிர்ப்பித்தன!

தினமும்
உன் வதனத்தை
காண்கிறேன்...
நீ
அறியாமலேயே

உன் மெல்லிய
புன்னகையில்
என்னை தினமும்
இழக்கிறேன் உன்னிடம்!

நான்....
உன்னைக் காணாத
விராழதில்
என் கணாச் செடியில்
காட்சி தருகின்றாய்
மலர்ந்த மலராக!

தினமும்
உன்னால் வாடுகிறேன்
நினைவாலேயே
சாகிறேன்....
பேச முற்படுகிறேன்
அப்போதும்
வார்த்தைகள் முட்டுகின்றன!

என் தூக்கத்திவய்
நீயே....
படிக்கும் போதும்
நீயே...
பார்வையெல்லாம்
நீயே....
எல்லாமே நீதான்
என் உயிரும்
உனக்கேதான்!

உன்...
பால் முகத்தை
நான்
பார்த்தாய் பேச
உன் அனுமதி வேண்டும்....
தருவாயா...???

உன்னில்
அன்பு கொண்டு
உருகும் எனக்கு,
உந்தன்
அன்பு கிடையாதா?

என்னை - நான்
உனக் கென்றேன்,
என்னில் முழுதும்
நீதான்....
உன்னில்???

உன்னை விரும்பும்
உயிராய் கேட்கிறேன்,
என் காதலை
ஏற்பாயா?

இப்படிக்கு
உன்னை விரும்பும்
உயிர் அன்பன்!

இஸ்லாத்தின் கண்

பெண்ணே!
உன் பர்தாவால்
முகத்தை மறைக்க
நான்,
சொல்ல வேண்டுமா?

நீ பருவமடைந்த
பாவையல்லவா...
இஸ்லாமிய சாம்ராஜ்யத்தில்
ஈடேறும் பெண்ணல்லவா...

அது மட்டுன்று....
இஸ்லாத்தைப் பரப்ப வேண்டிய
கண்ணும் நீயல்லவா...

இதையெல்லாம்
நீ புரியாமல் நடக்கின்றாயா?
இல்லை
புரிந்தும் நடக்கின்றாயா?

இல்லை இல்லை
நான் தவறாக சொல்லி விட்டேனா...
ஓ.....!
நீ.... பர்தா அணிந்திருக்கின்றாய்,
பாதித்தலை பர்தாவுக்கும்
மீதித் தலை வெளியுலகிற்குமாய்!

நீ நன்கு படித்தவளல்லவா?
இஸ்லாத்தை
அறிந்தவளும் அல்லவா?
அது மட்டுமா....
எம் நரிகளார்
காட்டி வைத்ததை
நாம் மீட்டி முடிப்பது
எம் கடமையல்லவா?

தியாகத்தில்
கட்டி எழுப்பப்பட்ட மார்க்கத்தை
நீ.... தூசிபோல்
வீசி விடுவது ஞாயமோ?

நீ.... மக்கள் சந்ததியை
உருவாக்க வந்தவளல்லவா?
ஓ..... .இந்த

மாயா ஞால உலகில் அது போதமா?

இல்லை இல்லை

அகிராவிற்கு அடித்தளம் போடு...

அப்போதே மோட்சம் பெறவாய்!

நீ உலகின்

புதுமைப் பெண்தானே...

ஓ... அப்படியென்றால்

இஸ்லாத்தின் புதுமைகளை

நீ அறிய வேண்டுமல்லவா...?

இஸ்லாம்....

எளிமையான மார்க்கம்

புதுமையான மார்க்கம்

புத்தி கூறும் மார்க்கம்!

அது மட்டுமா?

உடலுக்கு சிறப்பு தொழுகை

உன் நோய்களுக்கு

சிறப்பு நோன்பு

பணத்தாக்கு சிறப்பு ஸகாத்

தர்மத்துக்கு சிறப்பு ஸதகா!

இதை நீ... அறியவில்லையா?

ஏன்... அறிந்தும் நடிக்கிறாய்....

நீ... ஹப்சாவின் உருவமல்லவா?

அன்னையின் படி

ஒழுக வேண்டாமா?

உன் முகத்தை

மறைப்பதால்,

அழகென்ன குறைந்து விடுமா?

இல்லையே இல்லை....

உன் அழகு மிஞ்சி விடப் போகிறது..

ஆனால்...

இருட்டில்லாத வெளிச்சம் வரும்

புரிந்து கொள்!

இரண்டாவது செல்வம்

பெண்ணே!

உனக்கு

பேதை எனும் பட்டமளிப்பு

யார் தந்தது?

நீ...

உலகிற்கொரு செல்வம்

என்பதை புரியாதவர்களா...

இல்லை

புரிந்த மடையர்களா...?

யார் சொன்னால் என்ன?

அறிதம் அறிதம்தான்

ஒரு போது விசமாகாத..!

காதலிக்க

பெண் வேண்டும்...

கண்ணடிக்க

பெண் வேண்டும்...

காமத்துக்கு

பெண் வேண்டும்...

கணவனின்

ஆண்மையைச் சுமக்கவும்

பெண் வேண்டும்....

பெண்ணே!

உன்

புகழ் ஓங்குகையில்

உனக்கேன்

மனக்கவலை!

பெண்ணே! கலங்காதே!
நீ
முழுமை பெற்ற செல்வம்!

காதல் ஒரு
மாத்திரை
காதல் ஒரு
விசம்!

பெண்ணே!
கள்வர்கள் மீது ஒரு
கண்ணாகவும்
காதலர்கள் மீது ஒரு
பெண்ணாகவும்
காமர்கள் மீது
மின்னி மங்கிடும்
மின்னலாகவும் இரு!
வாழ்வில் விமோசனம்
பெறுவாய்!

காதல் ஒரு
அழகை,
காதல் ஒரு
ஆதரவு!

மலர்களை வாட விடாதே

மரணப் படுக்கையின்
புதை குழியாய் கிடக்கும்
இப் பூமியில்...
மானிடா!
உனக்கு எதற்கு
வரதட்சணை...?
இல்லை.... இல்லை
சீதனப் பிச்சை!

எனது காதல்

காதல் ஒரு
இன்பம்,
காதல் ஒரு
கவலை!

காதல் ஒரு
வைத்தியம்,
காதல் ஒரு சுகம்!

உன் பலவீனத்தை
துறந்து விடு!
பலாத்காரத்தை
ஒதுக்கிவிடு!
கன்னிகளுக்கு
வாழ்க்கை கொடு!
அவளின் கனவுகளை
உன்னின்
கரைத்துவிடு!
பெண் சமுதாயம்
உன்னைப் போற்றிவிடும்
சன்மார்க்கம்
உன்னை வழி நடாத்தும்!

காதல் ஒரு
உறவு,
காதல் ஒரு தீவிரவாதி!

காதல் ஒரு
திருமணம்,
காதல் ஒரு
கானல் நீர்!

இருந்தாய்
 பெண்கள் சீ...!
 என்று சொல்லும்
 சீர் கெட்டதனமே
 நீ கேட்டாய்...
 கவனம்
 மணமுடித்த பிறகு
 நீயும் சீ.... யாகிவிடுவாய்!

மானிடா... நீ
 சிந்திக்க வில்லையா....??
 பெண்களின்
 சீரழிவை நீ
 சிந்திக்க வில்லையா....?
 எதற்குடா இப்படி
 சீர் கெட்டதனம் உனக்கு!

வேண்டாமடா....
 அதை விரட்டிவிடு
 அவளை மகர் கொடுத்த
 அழைத்து விடு!

மானிடா
 நீ.... சிந்திக்கவில்லையா....?
 அவளிடம் பிச்சையெடுத்து
 அவளுக்கே மகர் கொடுக்கிறாயே!
 நீ... மனிதனா?
 இல்லை
 மனித உருவிலிருக்கும்
 இதயத்தால் இறந்த
 பிணம் நீ!

வேண்டாமடா
 வேண்டவே வேண்டாம்!
 மலர்களை வதைக்காதே,
 வாடவும் விடாதே....
 வாழ்க்கை எவ்வ
 நீர் ஆற்றி
 அதை வளர்த்துவிடு!

வாக்குப் பிச்சை

ஒரு காலம் வரும்
 கையேந்தாமல்
 இருக்கையில்
 காலடிக்கு வந்து
 பிச்சை கொடுக்கும்
 நாளது!

சுவர்களில்
 அவர்களின்
 பின் உருவம்
 கடர் விடும்!

வீட்டுக்கு வீடு
 தேர்தல் பிரச்சாரம்
 நடைபெறும்!

ஒரு கூட்டம்
 வீதியில் அடிபடும்
 மறு கூட்டம்
 அடிக்கப்படும்!

ஜெயில் கம்பிகளும்
 எண்ணப்படும்!

வீடுகள்
கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டு
வீதிகள்
சீரமைக்கப்பட்டு
குறித்த சின்னங்களைச்
காட்டி....

வாக்கு
கேட்கப்பட்டு!
மேடைகள்
பல ஏறி இறங்குவார்கள்
தான்
இது செய்வேன்
அது செய்வேன்
என பிரசங்கிப்பார்கள்!

இயற்கை ஓசைகள்

கலைகள்
என்னில் நித்தம் வருகிறது
கூலங்கள்
என்னை முத்தமிடுகிறது!

கவிதைகள்
என்னில் படிந்து விடுகிறது
உடலின்
கருமைகள் பிரிந்து விடுகிறது!

நிலவு
என்னை அழைக்கிறது
நிலவுக் கவிஞனாய்
அழைக்கிறது!

மலர்கள்
என்னை ஏற்கிறது
மன்மதனாய்
என்னை ஏற்கிறது!

உலகம்
என்னை நேசிக்கிறது
நான் மொழிந்த
கவிதைகள்
என்னை நேசிக்கின்றன!
நான்
மலர்களை நேசிக்கிறேன்
வாடாத மலர்களாய்
நேசிக்கிறேன்!

வித்

வானக் குழந்தை
மாரிக் கண்ணீர்
வடிக்கிறான்,
இயற்கைத்தாய்
கோடைக் கைக்குட்டையால்
துடைக்கிறான்...

பூமி மாதா
அழகு கண்ணீரையும்
அழுக்கான
கைகுட்டையையும்
குப்பைத் தொட்டியில்
வாங்கிக் கொள்கிறாள்!

பிறர் கண்ணீர்
துடைக்கிறான்
இவன்!
ஆனால்
தன் கண்களில்
கருக் கட்டியிருக்கும்
முகில்கள் காணாது!

பள்ளக் குடியில்
பிறந்து விட்டால்
பாவிகளுக்கு
பயந்தோடிவரும்
கண்ணீர் வெள்ளத்தில்
தாழ்வதென்றே
இவளின்
விதியேட்டில்
ஏழுதட்டிட்டுவிட்டது!

எதிர்காலம் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும்

மக்கள்!
வாடா மலராக வேண்டும்
அதை வையகமே
வரவேற்க வேண்டும்!

செல்லடிகள்
ஓய்ந்துவிட வேண்டும்
செல்லமான அடிகள்
நிலைத்து வர வேண்டும்!

மனிதர்களிடம்
மனிதன் பிறக்க வேண்டும்
மண்டைக்கனம் நீங்கி
மனிதனாய் வாழ வேண்டும்!

பெண்கள்
சீதமம் பெற்றிட வேண்டும்
ஆண்கள் சீர்மையாக
மணமுடிக்க வேண்டும்!

காதல்
வெற்றி பெற வேண்டும்
கடைசி வரைக்கும்
காத்திருப்பவளை
கைப் பிடிக்க வேண்டும்!

விஞ்ஞானிகள்
ஓய்வு பெற வேண்டும்
ஓசோனின் ஓட்டைகள்
ஓட்டிவிட வேண்டும்!

போராயுதங்கள்
இறந்து போக வேண்டும்
போற்றக்கூடிய மக்களாம்
வாழ்ந்திட வேண்டும்!

உலகமே
ஆயுதம் தாக்க வேண்டும்
அது அகிம்சை
ஆயுதமாக வேண்டும்!

காந்தி நடையில்
நடந்திட வேண்டும்
அந்த நடையில்
மர்மத்தைப் புரிந்திட வேண்டும்!

எம்மியும்
காந்தி உருவம் வேண்டும்
அது நாட்டுக்காக
செயல்பட வேண்டும்!

ஏம் ஞானை
விலை போக வேண்டும்
வேற்று நாட்டுடன்
வேறு பட்டிருக்க வேண்டும்!

புதியதை நாம்
படைக்க வேண்டும்
நாடுகள் எம்மை
புதுமையாய் நோக்க வேண்டும்!

எந்த உயிரிலும்
நாட்டுப்பற்று வேண்டும்
தன்னை நாட்டுக்காக
அர்ச்சிக்க வேண்டும்!

தம்பாக்கி ஏந்துவோர்
இல்லாதிருக்க வேண்டும்
நாடோ எழுச்சி
பெற்றிருக்க வேண்டும்!

நாமும்
வல்லரசு ஆக வேண்டும்
வாய்மை என்றும்
நிலைத்திட வேண்டும்!

இயந்திரங்கள்
உருவாக்க வேண்டும்
உலகமே எம்மில்
உருகி நிற்க வேண்டும்!

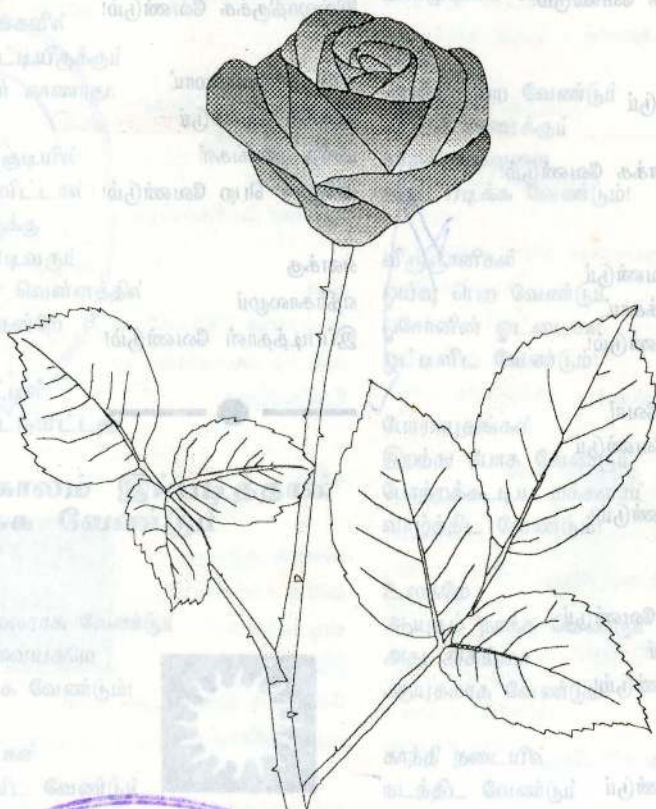
நாட்டில்
ஐக்கியம் வேண்டும்
எம்மில் ஐயமே
இல்லாதிருக்க வேண்டும்!

மீண்டும் சங்க கால
ஆட்சி வேண்டும்
சங்க மருவிய காலமே
இல்லாதிருக்க வேண்டும்!

நாடு நந்தவனமாம்
இருக்க வேண்டும்
மனித முகங்கள்
மகிழ்ச்சி பெற வேண்டும்!

எனக்கு
எதிர்காலமும்
இராடித்தான் வேண்டும்!

வகுப்பெண்.....

ஈட்டலெண்.....

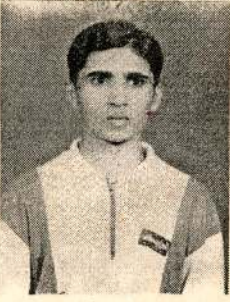
இலங்கைப் பல்கலைக்கழக நூலகம் பேராதனை.

இரவல் பெறுவோருக்கு அறிவித்தல்

இந்நூல் பல்கலைக்கழக நூலகத்தினது உடைமை. நூலக இரவல் விதிகளுக்குப் புறம்பாக, இதனை இசைவாணையின்றி வைத்திருத்தல் பாரதூரமான குற்றமாகும். நூலகக் கையேட்டிலுள்ள இரவல் பெறுவதற்கான நியதிகளையும், சட்டங்களையும் செவ்வனே பின்பற்றுமாறு இரவல் பெறுவோர் கேட்கப்படுகின்றனர்.

நூல்களை துப்பிரவாகவும் ஒற்றைகளை மடிக்காமலும், பென்சிலால் வரையாமலும், மற்றும் முறைகளில் குறிலீடுகள் செய்யாமலும் வைத்துக்கொள்ளுமாறு தயவாகக்கேட்கிறோம். திருப்பித் தரும் நூல்களின் நிலைமைக்கு வாசகர்களே பொறுப்பு. ஆதலினால், இரவல் பெற முன்னர் நூலில் உள்ள ஊறுகளை அவர்கள் முகப்பு மேசையிலுள்ள நூலகத்துணைவர்களுக்குச் சுட்டிக்காட்டி விட வேண்டும்.

ஆசிரியரைப் பற்றி

கந்தளாய் மண்ணில் சமகி மாவத்தையினைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். பிறந்த திகதி 1980-01-01, தி/பேராற்று வெளி முஸ்லிம் மகா வித்தியாலயத்தில் தன்னுடைய ஆரம்பக் கல்வியினைக் கற்றார்.

தமிழ் மொழி மீதும், தமிழ் இலக்கியங்கள் மீதும் ஈடுபாடு இருந்த போதிலும் மாவனல்லை மண்தான் மொழிமீதும், இலக்கியத்தின் மீதும் அதிக ஈடுபாட்டினை இவருக்கு ஏற்படுத்தியது என எண்ணுகிறேன். இதனால் தற்போது 13ஆம் ஆண்டு கலைப்பிரிவில் கல்வி கற்றுக் கொண்டிருக்கும் மாவனல்லை ஸாஹிரா தேசிய பாடசாலையினையும், தனக்குத் தமிழ்ப் .பாலூட்டிய ஆசான் நிந்ததாசனையும் குறிப்பிடுகின்றார்.

ஏ. தாரிக்கின் குருவிக் கூடு எனும் இக்கவிதைத் தொகுதியினைப் பாடசாலைக் காலத்திலேயே வெளியிடுவது எமது பாடசாலைக்கும் எனக்கும் பெருமை அளிக்கிறது.

641227

அதிபர், ஏ.கே.எம். பெளஸ்,
மாவனல்லை சாஹிரா தேசிய பாடசாலை.

Typeset & Print by:

Micro Graphics OFFSET PRINTERS, MAWANELLA. ☎ :035-47035